

Szociális és Munkaügyi Minisztérium
1054 Budapest, Alkotmány u. 3.

T á r g y: Szakmai beszámoló a Baranya Megyei
Békéltető Testület 2007. évi tevékenységéről

Ügyszám: 3/2008-BT
Ügyintéző: Beck Andrea

Dr. Lamperth Mónika Miniszter Asszony
részére

Tisztelt Miniszter Asszony!

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 36/A §-a alapján az alábbiakban számolunk be a Baranya Megyei Békéltető Testület 2007. évi tevékenységéről:

1. Foglalja össze a békéltető testület 2007. évben végzett tevékenységeit!

A Testületnek jelenleg 22 tagja van, amelyből 7 fő tapasztalt, szakvizsgával rendelkező jogász. A jelenlegi létszámú és szakmai összetételű Testület még lehetővé teszi az ügyek hatékony és eredményes tárgyalását, figyelembe véve azt is, hogy szakértő igénybevételére nincs lehetőségünk.

Az elmúlt évekhez képest nőtt a békéltető testület ismertsége és népszerűsége a baranyai fogyasztók körében, különösen intenzív a tanácsadási tevékenységünk, egyre több fogyasztó keres meg bennünket kisebb-nagyobb fogyasztói problémával (telefonon, személyesen, levélben, e-mail-en stb. egyaránt)., ezáltal az ügyszám folyamatos emelkedése mellett egyre több fogyasztó veszi igénybe a békéltető testületek segítségét.

A Testület elnöke az I. félévben részt vett az MKIK-ban tartott azon békéltető testületi elnökök tanácskozásán, melyen többek között a III. középtávú fogyasztóvédelmi politika tervezetéről tartottak tájékoztatást, továbbá napirendre került a békéltető testületek 2007. évi költségvetési támogatásának elosztása, és a Budapesti Békéltető Testület 2006. évi működési tapasztalatairól tartottak tájékoztatást a résztvevőknek.

2007. április 11-12-én került megrendezésre a Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége rendezésében „A fogyasztóvédelmi törvény a gyakorlatban – békéltető testületi eljárás” c. szakmai továbbképzés Balatonszemesen, amelyen a Testület 5 tagja vett részt, és ahol a Testületünk elnöke „A békéltető testületekre vonatkozó jogi szabályozás felülvizsgálata a fogyasztóvédelmi koncepció tükrében – I. rész” tárgyban tartott előadást.

Ezen kívül részt vettünk 2007. május hó 8-9-én Bükkföldön a Győr-Moson-Sopron Megyei Békéltető Testület szervezésében megvalósult regionális (Dunántúli) békéltető testületi szakmai konferencián is.

Testületünk képviseltette magát az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi Eseti Bizottsága 2007. augusztus 30-i rendezvényén, és szeptember 6-i országos konferenciáján (ez utóbbin a Testület elnöke külön korreferátumot is tartott).

2. Ismertesse az előző évi azonos beszámolási időszakhoz képest történt lényegesebb változásokat!

A 2006. év során 268 ügy érkezett a Békéltető Testülethez, melyből 223-at zártunk le. **2007-ben** 315 ügy érkezett, melyből 245 ügy került lezárásra, az I. félévben 130, a II. félévben 115 db. A 2008. évre 52 ügy került át.

Az egyezség száma 2006-ban 29 db volt, 2007-ben 37 db (13 %-ról 14 %-ra nőtt). A kötelezést tartalmazó határozatok száma az elmúlt évben 5 db volt, 2007-ben 2 db, azaz 2 %-ról 1 %-ra csökkent a számuk. Az ajánló határozatok száma 2006-ban 82 db volt, 2007-ben 61 db, azaz 37 %-ról 61 %-ra csökkent a számuk. Az elutasító határozatok száma 2006-ban 38 db volt, 2007-ben 33 db, azaz 17 %-ról 13 %-ra csökkent a számuk.

A megszüntető határozatok száma ugrásszerűen megnőtt, 2006-ban 69 db volt, 2007-ben pedig már 112 db, azaz 31 %-ról 46 %-ra nőtt a számuk.

Az ún. egyszemélyes tárgyalások száma 2006-ban 24 db volt, 2007-ben 4 db.

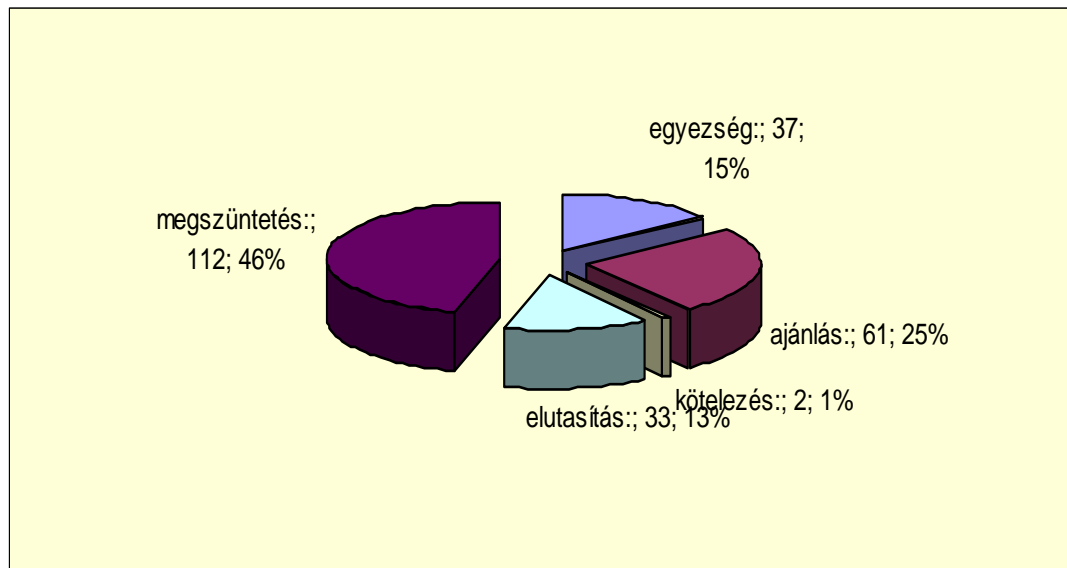
3. Szövegesen értékelje a M2-3 mellékletben szereplő statisztikai adatokat és ismertesse az eljárások megszűnésének okait!

2007. évi adatok:

2007-ben beérkezett ügyek száma:	315
lezárt ügyek száma:	245

A lezárt ügyek típusai:

kötelezés		2
egyezség		37
ajánlás		61
visszajelzések	van visszajelzés, teljesített	14
	van visszajelzés, nem teljesített	9
	nincs visszajelzés	38
közzététel		2
elutasítás		33
	bizonyíthatatlan:	16
	megalapozatlan:	17
megszüntetés		112
	kérelmét visszavonta:	29
	hiánypótlásnak nem tett eleget:	36
	nem volt szükség az eljárás folytatására:	27
	hatáskör hiánya:	11
	megegyeztek:	5
	illetékesség hiánya	3
	lehetetlen folytatni	1

A lezárt ügyek jellege – gyakorisági sorrend szerint:

termékszavatosság	185
egyéb szolgáltatás	32
építőipari szolgáltatás	16
pénzügy, biztosítás	7
közüzemi szolgáltatás	2
utazási szerződés	3

A 245 lezárt ügyből megszüntetésre 112 esetben került sor. A megszüntető határozat egy nagyobb része, azaz 36-an nem tettek eleget a Testület hiánypótlási felhívásának, 29 esetben vonták vissza a kérelmet, 27 esetben nem volt szükség az eljárás folytatására, 11 esetben pedig hatáskör hiányában kellett az eljárást megszüntetnünk. 5 ügyben a felek megegyeztek, 1 ügyet kellett másik megyei kamarához illetékességéből áttenni és 2 ügyben volt szükség még az ügyet illetékesség hiánya miatt megszüntetni.

Ezen időszakban csak 2 kötelezést tartalmazó határozat született, jöllehet a gazdálkodó szervezetek több esetben is tettek alávetési nyilatkozatot (de a többi ügyben egyezség született).

Az ajánló határozatok száma még mindig több, mint az egyezséget tartalmazó határozatok száma, 61 db ajánlás és 37 db egyezség született.

33 esetben kellett a fogyasztói keresetet megalapozatlanság vagy bizonyíthatatlanság miatt elutasítani.

Az ügyek jellegét tekintve, továbbra is a termékszavatosságból eredő jogvita a meghatározó.

A vonatkozó jogszabály lehetőséget ad az ún. „egyszemélyes” tárgyalás megtartására, amikor nem három, hanem egy, a felek által közösen kijelölt békéltető testületi tag jár el az ügyben. 2007-ben 4 db egyszemélyes tárgyalásra került sor.

A Testület tudomása szerint egy ügyben kezdeményeztek érvénytelenítési pert, amely az alperes, azaz a fogyasztó részéről pernyertességgel végződött (a bíróság helyben hagyta a Testület határozatát).

4. Ismertesse a testület működését segítő, illetve akadályozó körülményeket!

Nem történt meg a békéltető testületek hatékonyabb működési feltételeinek biztosítása (fokozott finanszírozás), hiszen annak ellenére, hogy fokozatosan nő országosan a tárgyalat békéltető testületi ügyek száma (és ezzel arányosan a tényleges költség is közel ennyivel) 2006-ról 2007-re csak 5 %-kal (105 M Ft-ról 110 M Ft-ra) nőtt a támogatás. Így nem hogy javítani nem tudunk a testületek tevékenységének minőségén, hatékonyságán, de a szinten tartás is lehetetlen.

Az ajánló határozatok esetében problémát okoz és az ügyek végleges lezárását nehezíti, hogy a fogyasztók többsége nem jelez vissza arra vonatkozóan, hogy a gazdálkodó teljesítette-e az ajánlásban foglaltakat (annak ellenére, hogy erre a határozathozatalkor szóban és írásban egyaránt felhívjuk a figyelmüket).

A békéltető testületi eljárások során gyakran merül fel a szakértői kirendelés szükségessége. Ennek egyik problematikája, hogy az eljárás időpontjában gyakran már nem lehet tisztázni azokat a szakkérdéseket, melyek eldöntése a megalapozott határozathoz szükséges lenne (különösen pl. javító-karbantartó szolgáltatásoknál), a másik probléma, hogy igen költségigényes (néha a pertárgyértéket meghaladó), ezen túl a felek nem hajlandók megelégedezni, a testületnek pedig általában erre külön költségfedezete nincs, valamint megvan az a veszély, hogy a későbbiek során a békéltető testület „macsba marad”, azaz nem tudja érvényesíteni az általa megelégedezett szakértői költséget a pereszes félen. Gondot okoz a „szignalizáció”, valamint a nyilvánosságra hozatal kérdésköre is. Az előbbi azért, mert a vonatkozó fogyasztóvédelmi törvény (Fvt.) nem szól a békéltető testület szignalizációs lehetőségeiről (tekintettel arra, hogy a testület nem önálló jogi személy, elvileg csak arra van joga, amire a Fvt. feljogosítja); az utóbbi pedig azért, mert a testület „jogosítványa” csak a végre nem hajtott ajánló határozat nyilvánosságra hozatalára (a működtető gazdasági kamara révén) terjed ki.

5. Ismertesse, az egyéb, a fogyasztói jogviták tárgyalása során szerzett és lényegesnek tartott információkat!

A fogyasztói jogviták tárgyalása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a gazdálkodók egyre jobban élnek azzal a lehetőséggel, hogy nem tesznek alávetési nyilatkozatot, így a Testület csak ajánló határozatot hozhat. Ugyanakkor gyakran távol maradnak a tárgyalásról (nem is képviseltetik magukat), ezáltal lehetetlenné téve az egyeztetést (a „békéltetést”), így az egyezség létrehozásának a lehetőségét.

6. Ismertesse a testületeket, illetve a fogyasztóvédelmet érintő esetleges jogi szabályozásra vonatkozó észrevételeit, javaslatait!

Felvetődik az egyes eljárási határidők kérdésköre. Pl. amíg az eljáró tanács felek által kijelölt tagjaira 3 nap a határidő, addig az alávetésre vonatkozó nyilatkozatra és a beadványra való reagálásra (jogalap, összegezés, tények, körülmények, bizonyítékok) pedig 5 nap, itt a két határidő egységesítése lenne a célszerű (pl. 5 napban), hogy ne kelljen az alperesi gazdálkodónak két naponta leveleznie a békéltető testülettel.

A fogyasztóvédelmi törvény 25. § (2) bekezdése – a jelölés elmaradása esetére – egyébként nagyon helyesen tartalmazza a testület elnöke számára azt a kötelezettséget, hogy az eljáró tanács hiányzó tagját úgy jelölje ki, hogy legalább egy tag a fogyasztói érdekvédelmi szervezet által jelölt, egy másik tag pedig a kamara által jelölt testületi tagok közül kerüljön ki.

Vizsgálat a törvény 25. § (1) bekezdése ezt a kötelezettséget nem tartalmazza (az eljáró tanács elnökének kijelölésénél), a gazdálkodó és a fogyasztó által kijelölt eljáró két tanács tag számára (így „ad absurdum” előfordulhat, hogy az eljáró tanács mindhárom tagja „egy oldalról” kerül ki.) Ennek kiküszöbölésére célszerű lenne a (2) bekezdésben foglalt kötelezettséget azt (1) bekezdésben is szerepeltetni.

Az önkormányzatok szerepének növelésére lenne szükség, mert mindaddig, amíg az önkormányzatok számára a fogyasztóvédelmi szerepvállalás (közreműködés a békéltető testületek és a civil fogyasztóvédelmi irodák működtetésében, ill. ezek működésének támogatása) csak potenciális lehetőség (... „működtethet”... „támogathat”... stb.) nem várható generális előrelépés, ezért a fenti lehetőségeknek kötelezettségként való megfogalmazására lenne szükség a vonatkozó jogszabályban.

A „fogyasztó” fogalmánál nem biztos, hogy a Legfelsőbb Bíróság vonatkozó álláspontját kellene követni (amely szerint a végső felhasználó a fogyasztó, függetlenül attól, hogy természetes személy vagy jogi személy), mivel a törvényhozó eredeti szándéka arra terjedt ki, hogy a fogyasztó az a személy, akit meg kell védeni (mert nem rendelkezik a védelméhez szükséges szakismeretekkel, eszközállománnyal és érdekérvényesítési lehetőségekkel), ez pedig kizárólag a természetes személy (az állampolgár), mert a jogi személyek nem védetlenek (mélyreható szakismeretekkel, eszközállománnyal, anyagi potenciállal rendelkeznek) ezért nem szükséges, sőt hiba lenne őket ugyanolyan védelemben részesíteni, mint az állampolgárokat (pusztán azért mert egyes esetekben ők is végső felhasználók).

P é c s, 2008. március hó 10. napja

Tisztelettel:

dr. Bodnár József
a Baranya Megyei Békéltető Testület elnöke